

İran Cumhurbaşkanı RUHANI, Haçlı Batı (Avrupa ve Amerika) ile sıkı fıkı irtibatları çerçevesinde önce İtalya'ya gidip 17 milyar dolarlık alış-veriş sözleşmeleri imzalamış, ardından Fransa'ya geçip 10 yolcu uçağı satın alma konusunda anlaşmışlardı. İran'ın Çin ve Rusya ile 100 milyarlarca dolarlık ithalat ve ihracat mutabakatları ise daha önce zaten medyaya yansımıştı. ABD ve AB'nin bir yandan Vehhabi Suudi merkezli İran'a karşı "İslam Askeri İttifakı" oluşturup, Sünni, Şii kapışmasına zemin hazırlarken, öte tarafta İran'la hem kendilerinin hem de Rusya ve Çin'in çok yönlü irtibat ve ittifaklar kurmaları, elbette İslam ülkelerine ve özellikle Türkiye'ye yönelik şeytani bir planın ön yansımalarıydı.

Hasan Ruhani'yi Papa Francesco karşılamıştı!

İran Cumhurbaşkanı Hasan Ruhani, Vatikan'a düzenlediği ziyaret kapsamında Katoliklerin dini lideri Papa ile buluşmuşlardı. İran Cumhurbaşkanı Hasan Ruhani, nükleer anlaşmanın (daha doğrusu geri adım atmanın) ardından ülkesine yönelik yaptırımların kaldırılmasıyla birlikte Avrupa'ya 16 yıl sonra ilk resmi ziyareti kapsamında Katoliklerin dini lideri Papa'ya da uğramıştı. Papa, yaklaşık 40 dakika süren görüşmenin sonunda Ruhani'ye ziyareti için teşekkür ederek, *"Barış için büyük beklenti içindeyim"* buyurmuşlardı.

İşte böyle bir durumda İran'ı dışlamak ve düşman saymak, bilerek veya bilmeyerek ırkçı emperyalistlerin planına figüranlık yapmaktır. *"Şia'ya karşı Ehli Sünnet"* kılıflı, zahirde Vehhabistlerin, gerçekte Siyonistlerin ucuz kahramanlığına soyunmak yerine, şeytanilerin planlarını bozacak ve Erbakan gibi hiçbir mezhep ve meşrep (sistem) farkı gözetmeksizin İSLAM BİRLİĞİ oluşumunu sağlayacak adımlar atmaları şarttı. Ama bunun için olgun ve onurlu bir iman, iz'an, vicdan ve irfan (stratejik akıl ve yaklaşım) lazımdı. Yani asıl sorunumuz MAYA noksanlığıydı!

Önce, bilgi ve sezgi sahibi hiçbir insanın asla itiraz edemeyeceği şu gerçekleri

hatırlatmakta fayda vardı:

1- Bugünkü İSRAİL, Siyonist Yahudilerin dört bin yıllık, Nil'den Fırat'a bütün coğrafyayı içine alacak bir "ARZ-I MEV'UD – Vaat edilen Kutsal Yurt" hayali ve hedefinin ilk sıçrama tahtasıdır.

2- Türkiye'mizin de neredeyse yarısı, Büyük İsrail'in Arz-ı Mev'ud sınırları arasındadır.

3- BOP, Arz-ı Mev'ud hedefine ulaşmak üzere, 27 İslam ülkesinin parçalanıp kontrol altına alınmasını amaçlayan bir Siyonist ABD programıdır.

4- Bu yabancı ve yıkıcı projenin işbirlikçi taşeronlarından ve eşkahyalarından birisinin de kendisi olduğunu Sn. Recep T. Erdoğan, 36 yerde itiraf buyurmuşlardır.

5- Türkiye NATO'ya: "Komünist Sovyet tehdidine karşı korunmak ve Rus saldırılarını durdurmak" gibi, resmi ve gayri samimi nedenlerle alınmamıştır. Tam aksine:

a) Askeri bakımdan tamamen Batıya bağımlı tutulmak ve Türkiye'ye Milli harp sanayini kurdurtmamak

b) İslam ülkelerine ve Türki Cumhuriyetlere tabii ve tarihi liderlik potansiyeli olan Türkiye'yi, Batının kuyruğu yapmak ve sürekli kontrol altında tutmak

c) Zamanı gelince de, İsrail'in Arz-ı Mev'ud hayali için, çeşitli bahanelerle Türkiye'yi Batı'nın bu askeri paktından çıkarmak ve saldırmak niyetiyle bizi NATO'ya sokmuşlardır.

6- En haklı olduğumuz; Kıbrıs Harekâtımızda, PKK ile boğuşmamızda ve Ermeni kompolarında bile, işte bu NATO ve BATI, bizim yanımızda değil, sürekli karşımızda yer

almışlar ve düşmanlarımıza yardımcı olmuşlardır.

7- ABD ve İsrail'in Türkiye politikalarının gizli mahiyetini ve gerçek niyetini anlamak için, Siyonist Stratejist George Friedman'ın: *"İran'ın taktik, ama Türkiye'nin stratejik hedef"* s ayıldığına itiraf eden şu saptamalarını dikkatle ve defaatle okumak lazımdır:

"Gelecek on yılda, İran'la ilgili en çok arzulanan seçenek; şu an için düşünülemez gibi görünen bir hamleye başvurmak. Bu hamle, imkânsız gibi görünen, ama çaresiz durumlarda Roosevelt ve Nixon'ın seçtikleri yolla aynıydı: Daha önce stratejik ve siyasi tehdit olarak algılanan ülkelerle ittifak yapmaktı!" (sh. 150-151)

"Orta Doğu'nun karmaşık sorunlarına çözüm olarak, Amerikan başkanı İran'la geçici bir anlaşma yolu bulmalıydı. Böyle bir anlaşma İran'a istediğini kazandırıp rahatlatarak, ABD'ye ise geri çekilmek için alan yaratacak ve aynı zamanda Sünni kökten dinciler için ortak düşmanlığın temelini oluşturacaktı. Başka bir deyişle, Başkan Arap Yarımadasını İran'ın etki alanının içine sokmalı, ama doğrudan kontrollerini kısıtlamalı ve diğerleri gibi, Suudileri de dezavantajlı duruma taşımalıydı!"

Bu stratejinin temeli; İran'ın gücüyle yüzleşip kabullenerek, onu şekillendirmeye çalışmaktır. Ancak asla unutulmasın ki bölgedeki güç dengesinin çözümü Türkiye'nin yükselişi ve bağımsız güç haline gelmesiyle alakalıdır. Çünkü güçlü bir Türkiye, İran ve İsrail'in karşı dengesi olacaktır ve Arap Yarımadası'nın (ve Sünni İslam dünyasının) istikrarını sağlayacak (bir tehdit ve tehlike konumundadır)." (Sh. 159)

Özel İstihbarat ve öngörü firması STRATFOR'un sahibi ve yönetici ve "gelecek tahmincisi" Yahudi kökenli ve neo-con düşünceli George Friedman, Siyonizm gerçeğini gizlemeye ve ABD'yi Yahudi Lobilerinden bağımsız bir güç gibi göstermeye çalışmaktadır, ki bu Siyonizmin en önemli kuralıdır.

George Friedman'ın, Tayfun Törüner'in çevirdiği *"Gelecek 10 Yıl"* kitabındaki şu saptama ve saptırmaları Onun asıl niyetini ortaya koymaktadır.

“Birleşik Devletler İsrail’le son derece karmaşık bir ilişki yürütüyor ve bunu herkesten çok Amerikalılar ve İsrailliler anlamıyor. ABD’nin İsrail hamiliği ve hizmetçiliği, ABD-İslam ilişkilerini zehirliyor ve Orta Doğu’da savaşın sona erdirilmesini zorlaştırıyor gibi görünebilir. Buna ek olarak, bazıları İsrail’in ABD’nin dış ilişkilerini kontrol ettiğine inanıyorlar ve bu sadece İslami kökten dincilerle sınırlı olmayan bir düşüncedir. Bu karmaşık gerçekler ve ABD ile İsrail’i birbirine bağlayan daha derin ilişkiler, gelecek on yılda Birleşik Devletlerin küresel stratejisi için temel bir sorun olmaya devam edecektir... ABD-İsrail ilişkisi, dış siyaset konusunda özellikle gizli yürütülen; gerçekçiler ve idealistler arasında süregelen tartışma ile ilgili bir araştırma konusudur. Amerika’nın İsrail ile olan yakın ilişkisinin temelinde, hem ulusal çıkarlar hem de ABD’nin kendisinininkine benzer rejimleri desteklemesi gerektiğine olan ahlaki inanç yatıyor gözükmektedir. (sh. 117)

(100 yıl öncesinde) Kuzey Afrika’nın büyük çoğunluğu, Yunanistan ve Balkanlarla beraber Akdeniz’in doğu sahili boyunca uzanan bölge, Kolomb zamanından yirminci yüzyıla kadar Osmanlı kontrolündeydi... Tüm bunlar, Osmanlılar Birinci Dünya Savaşında Almanlarla müttefik olup yenilince sona ermiştir. Galip gelenler ganimetleri bölüşmüşlerdi, buna Suriye diye bilinen geniş Osmanlı vilayeti de dâhildi. Fransızlar ve İngilizler arasında gizli bir savaş dönemi antlaşması imza edildi. Sykes-Picot adı verilen bu antlaşma, bölgeyi Hermon Dağı’ndan başlayıp batıya, denize kadar uzanan kaba bir çizgiyle iki müttefik arasında paylaştırmıştı. Kuzeydeki bölge Fransız kontrolüne geçecekti; güneyde kalan bölge ise İngilizlerin kontrolüne verilecekti. Daha fazla bölünme sadece modern Suriye’nin değil, Lübnan, Ürdün ve İsrail’in doğmasıyla neticelenmiştir. (sh. 118)

Friedman’ın ABD-İsrail ilişkilerini çarpıtma ve Siyonist projeleri saklama çabaları!

ABD İsrail’in bağımsızlığını 1948’de tanıdı, ama iki ülke kesinlikle müttefik değildi. ABD İsrail’in durumunu her zaman demokratik bir güç olarak tanımış olsa da bu gerçek ABD politikasını hiç yönlendirmede. 1948’de İsrail kurulduğunda ABD’nin öncelikli çıkarı, Sovyetler Birliğinin engellenmesiydi ve Amerika tamamen Türkiye ve Yunanistan üstüne odaklanmış vaziyetteydi. Yunanistan içerideki komünist asilerle dertliydi; hem Yunanistan hem de Türkiye için Sovyetler bir dış tehditti.(sh. 125)... O sıralarda ABD İsrail’i, o bölgedeki daha geniş stratejik amaçları bakımından çok önemli görmüyordu. Ama Süveyş krizinden sonra, Birleşik Devletler stratejik ilişkilerini tekrar gözden geçirmeye başlıyordu. Amerikalılar Süveyş’te Mısırlılar lehine müdahale ediyor, ama Mısırlılar her şeye rağmen Sovyet tarafına geçiyordu. Fransızlar ve İngilizler geride, özellikle Suriye ve Irak’ta, son derece istikrarsız ve Abdülnasır’ın askerî olarak yönetilen Arap milliyetçiliği doktrinine olumlu bakan bir sürü rejim bırakmışlardı. Suriye 1956 yılında Sovyet tarafına geçmeye başlamıştı, ama 1963’te sol yanlısı askerî darbe bu pozisyonu mühürlüyordu. Benzer bir darbe aynı yıl Irak’ta oldu.(sh. 127)... İsrailliler artık stratejik bir değer oluşturuyordu ve karşılığında da ABD’nin birdirbir oynamasını sağlıyorlardı. ABD, Irak askeri gücünün elini kolunu bağlamak için İran’ı silahlandırdı, bu kendi açısından önemliydi, çünkü İran Sovyetlerle

bir sınır paylaşıyordu. İsrail'in Sovyetlerle sınırı yoktu, ama Suriye ile vardı ve Amerikan taraftarı bir İsrail, Suriye'yi bağlarken Sovyetler'in Suriye'ye asker getirmesi durumu daha karmaşık ve riskli kılıyordu. Buna ek olarak, İsrail Mısır'a rakipti. Sovyetler Mısırı silahlandırmakla kalmayıp İskenderiye Limanını deniz üssü olarak kullanıyordu, bu da ABD'nin Akdeniz'de bulunan Altıncı Filosu için tehlike arz edebiliyordu.(sh. 129)

Siyonistlerin İran'ı büyültme, Türkiye'yi küçültme arayışları!

İran ve Irak arasındaki güç dengesi 2003 yılında ABD işgali Irak hükümetini ve ordusunu yok edinceye kadar korunuyordu. O zamandan beri İranlıları hizada tutan ana güç ABD oldu. Ama ABD güçlerini Irak'tan çekme niyetini açıklayınca, bu da (Irak hükümetinin ve ordusunun durumunu göz önüne alırsak) İran'ı Basra Körfezi'nde tek egemen güç olarak bırakıyordu. Bu hem Amerikan stratejisi hem de bu çok karmaşık bölge için temel bir sorun oluşturunuyordu. Amerika'nın yokluğunda ortaya çıkabilecek ittifaklar Batılıları ürkütüyordu. (sh. 147)

Türkiye geniş nüfusuyla ve stratejik konumuyla yükselen ama etkisini Basra Körfezi'ne kadar yansıtamayan ve hâlâ sınırlı olan bir güç odağıydı. Kuzeyde İran ve Irak'a baskı yapabilir ve dikkatlerini körfezden uzaklaştırabilir ama Arap petrol yataklarını korumak için doğrudan müdahale yapamazdı. Ayrıca Irak'ın istikrarı, şu anki durumda bile fazlasıyla İran'ın elinde bulunmaktaydı. İran Bağdat'ta İran yanlısı bir rejim kurulmasını belki başaramayabilir, ama istediğinde Bağdat'ın dengesini bozacak gücü vardı... İran'ın nükleer tesislerine saldırılmasına vereceği cevap, dünyada deniz yoluyla taşınan petrolün yaklaşık yüzde 45'inin dar bir kanaldan geçtiği Hürmüz Boğazını bloke etmesi olacaktı. İran'ın gemileri vuracak füzeleri ve daha da önemlisi mayınları vardı. Eğer İran boğazı mayınlamayı başarır ve ABD burayı yeterince güvenilir şekilde temizleyemezse, petrol dağıtım hattı kapanırdı. Bu, petrol fiyatlarının çarpıcı şekilde yükselmesi ve küresel ekonominin sıkıntıya düşmesiyle sonuçlanacaktı. (sh. 149)

İran'ın nükleer tesislerine odaklanmış izole bir saldırı -İsrail'in kendi başına girişebileceği türden- kendi sonunu hazırlamak anlamı taşırdı ve İran'ı her zamankinden tehlikeli yapardı. O tesisleri ikincil hasar görmeden yok etmenin tek yolu İran'ın donanmasına da saldırmak ve konvansiyonel imkânlarını azaltmak için hava saldırılarını yoğunlaştırmaktı. Böyle bir saldırıysa aylarca vakit alırdı. (İran ordusu hedef alınacak olursa) ve etkisi tüm hava saldırıları gibi sınırlı kalırdı... ABD'nin bölgedeki stratejik hedeflerine ulaşması için Iraktaki askerî varlığını (çoktan 50.000'e kadar azaltıldı) kullanmadan ve bölgeye yayılmış askerî varlığını artırmadan İran'a karşı dengeyi sağlayacak bir yol bulması lazımdı. İran'a karşı yapılacak büyük bir hava akını istenilen sonucu doğuramazdı. ABD Irak'ın karşı

ağırlık olarak tekrar ortaya çıkmasına bel bağlayamazdı, çünkü İran buna asla fırsat tanımazdı.

Sonunda İran'la uzlaşma ve Türkiye'ye saldırma aşamaları

“Gelecek on yılda, İran'la ilgili en çok arzulanan seçenek; şu an için düşünülemez gibi görünen bir hamleyle başvurmakta. Bu hamle, imkânsız gibi görünen, ama çaresiz durumlarda Roosevelt ve Nixon'ın seçtikleri yolla aynıydı: Daha önce stratejik ve siyasi tehdit olarak algılanan ülkelerle ittifak yapmaktı! (sh. 150-151)... Orta Doğu'nun karmaşık sorunlarına çözüm olarak, Amerikan başkanı İran'la geçici bir anlaşma yolu bulmalıydı. Böyle bir anlaşma İran'a istediğini kazandırıp rahatlatacak, ABD'ye ise geri çekilmek için alan yaratacak ve aynı zamanda Sünni kökten dinciler için ortak düşmanlığın temelini oluşturacaktı. Başka bir deyişle, Başkan Arap Yarımadasını İran'ın etki alanının içine sokmalı, ama doğrudan kontrollerini kısıtlamalı ve diğerleri gibi, Suudileri de dezavantajlı duruma taşımalıydı.. Bu stratejinin temeli; İran'ın gücüyle yüzleşip kabullenerek, onu şekillendirmeye çalışmaktır. Ancak asla unutulmasın ki bölgedeki güç dengesinin çözümü Türkiye'nin yükselişi ve bağımsız güç haline gelmesiyle alakalıdır. Çünkü güçlü bir Türkiye, İran ve İsrail'in karşı dengesi olacaktır ve Arap Yarımadası'nın (ve Sünni İslam dünyasının) istikrarını sağlayacak (bir tehdit ve tehlike konumundadır). (Sh. 159)

Yahudi Lobilerinin şekillendirdiği Amerikan İngilizcesindeki siyaset, strateji ve diplomasi dilini iyi bilenler, bu son paragrafın bizim yaptığımız gibi tercüme edilmesi gerektiğini kabul edeceklerdir.

Sonuç olarak, artık iyice anlaşılıyor ki:

A- ABD ve İsrail, Şii İran'ı Sünni İslam'a karşı kendi tabii müttefikleri gibi görmektedir.

B- Aralarındaki kavga ve kavgalar, stratejik değil, taktik gereğidir.

C- Asıl düşmanlık hesapları ve nihai saldırı hazırlıkları Türkiye'ye yöneliktir. Türkiye ile İran'ı vuruşturmak ve böylece ikisinden de kurtulmak stratejisi güdülmektedir.

D- NATO, Türkiye'yi dış tehditlere karşı korumak için değil, ülkemizi kendi avuçlarında tutmak içindir.

E- BOP çerçevesinde ve Arap Baharı görüntüsüyle bütün İslam ülkeleri hizaya getirildikten ve nihayet Suriye ve İran pürüzleri de halledildikten sonra, asıl sıra Türkiye'ye gelecektir.

F- Türkiye önce "Irak tezkeresini çıkartmadığı ve İran'a karşı gereken tavrı almadığı" gerekçesiyle NATO'dan ihraç edilecektir.

G- Bunun ardından ise; "İleri demokrasi gereği Kürtlere özerklik verilmiyor ve bağımsızlık mücadelesi veren (PKK'lılara) aşırı güç kullanılıyor" bahanesiyle ve BM'nin ilgili maddeleri gereğince Türkiye'ye savaş ilan edilip saldırıya geçilecektir.

H- Bütün bunları "komplo teorisi"ve "kurgu filmi"sanatlar, özel istihbarat ve öngörü firması STRATFOR'un sahibi, Yahudi George Friedman'ın "Sonunda İran'la uzlaşma ve Türkiye'ye saldırma" kehanetini bir kere daha okumaları tavsiye edilir.

Ve Türkiye'nin; işbirlikçi hükümet ve cemaatlerden ve Masonik-Sabataist hıyanet şebekesinden bir an evvel kurtarılması en acil meseledir!AKP'nin, ABD'nin tezgâhlayıp kızıştırdığı, kendilerinin ise benzin fişkırtıp azgınlaştırdığı Suriye sorununa sözde çözüm masasına PKK'nın Suriye kolu PYD ile birlikte oturması ise, gafletten çok öte bir dalalettir ve bu durumda Türkiye'nin öncelikle bu zihniyetten kurtulması gerekir

.